

безразлично му подавали ржка и отъ богатитѣ салони, и отъ проститѣ колиби. Но захва-
нало малко по малко да замиряева въ в. С во-
бода на нѣщо, не чуто и невидено до онова
врѣме, заговорило ся на сиромашки языкъ,
направило ся разлика мѣжду брашното и три-
цитѣ, мѣжду ледената студенина на желѣзна-
та каса и топлото чувство на лжмтящиятъ
за свобода хжшь. Най-послѣ нѣсенъта :

Пази боже отъ зла срѣща

И отъ зла жена !

Пази боже отъ калугерь —

Отъ бѣсния свиня !

Пази боже отъ мюхлюзинъ

И отъ хаджня !

Пази боже отъ клисавъ хлѣбъ —

Отъ чорбаджия !

турилъ край на недуразумѣнието. Тогава бо-
гатитѣ и доволнитѣ чувства, които желаели
свобода на България само за *еднообразия*, кои-
то ся готвяли за бжджи наши въ Търново и
Русчукъ, обявили война на смѣлиятъ поборникъ.

— Ине нѣмаме кръвъ за проливане, нека ся
биятъ голацитѣ, които нѣматъ хлѣбъ да ядатъ,
намъ ще помогне Руссия и Европа, казали до-
волнитѣ и още пѣсърдчено стиснали възелятъ
на своето злато.

— Народъ, който не предобие свободата си
съ своитѣ попукани ржцѣ; народъ, който ся об-
лѣга на другиго — той трѣба да загине, защо-